

slaaet, at den ikke skal finde Sted mere end een Gang, og at der selvfølgelig ikke maa finde nogen Indkaldelse Sted af dem, som have noget mod Ægteskabet at erindre. Det er jo allerede afgjort forud af den borgerlige Ægteskabsforstander, at der ikke er noget til Hinder for Ægteskabets Indgaaelse, og saa er det unødvendigt at bekendtgøre, at man yderligere kan henvende sig til Præsten for at nedlægge Protest.

Med disse Ord skal jeg anbefale de af det ærede Medlem for Randers og mig og det af mig alene stillede Ændringsforslag, idet jeg er overbevist om, at vi derved komme til en Løsning af Spørgsmaalet, som vil kunne tilfredsstille den overvejende store Del af den danske Befolkning, enten de saa ere Tilhængere af den kirkelige Vielse eller Modstandere af den og helst ville have den borgerlige Vielse. Jeg mener, at saa vidt det overhovedet er muligt fra Lovgivningsmagts Side, maa man lade Døren for saa vidt aaben, for at Folk kunne gaa til hvilken som helst Side, de ville, og jeg er overbevist om, at det vil finde Sted, saafremt Lovforslaget med de af mig nævnte Ændringer bliver ført igennem Rigsdagen. Jeg skal dermed anbefale Forslaget med de nævnte Ændringer til Vedtagelse.

Poul Rasmusen: Der er enkelte af de stillede Forslag, som jeg ikke kan tiltræde. Flertallets Ordfører ivrede stærkt for Ændringsforslag Nr. 2, der giver Moderen frit Veto til at forhindre, at det Barn, der er under 25 Aar, kommer til at indgaa Ægteskab. Ordføreren hævdede, at saaledes var den gældende Lovgivning, og at det var bedst at bevare det, man havde. Det er ganske rigtigt, at der i den gældende Lovgivning staar, at det er Forældrene, hvis Samtykke udkræves, men det er lige saa sikkert, at Praksis forlængst har forandret Forholdet, saa at den, hvis Samtykke til Ægteskabets Indgaaelse udkræves, er Faderen, og det er Faderen i dobbelt Betydning; for det første som den, der repræsenterer Forældremagten, og dernæst Faderen i hans Egenskab af Kurator. Skulde man følge Loven strengt, vilde det maaske endogsaa være nødvendigt at kræve en Kuratorbevilling for Faderen, før han bliver den, der giver Samtykke til Ægteskabs Indgaaelse. Som Praksis imidlertid er og har været i lange Tider, er Forholdet det, at Faderen giver sit Samtykke uden udtrykkelig at være udnævnt til Kurator, og at han tillige giver det som repræsenterende Forældre-

magten. Det forekommer mig, at det vil være unødvendigt at gøre nogen Forandring i det bestaaende Forhold. Jeg vil indrømme, at der kan være enkelte Tilfælde, hvor Moderen, hvis hun havde Ret dertil, vilde træde op og nedlægge Indsigelse mod Ægteskabs Indgaaelse, men jeg tror at turde sige, at i 9 af de 10 Tilfælde, hvor det vilde ske, vilde det være uheldigt, at denne Indsigelse kommer, saa jeg tror ikke, at man saaledes rent formøst skal give Moderen i denne Lov dette Veto. Noget andet var, om man kunde give Moderen Ret til over for Øvrigheden eller med Øvrighedens Samtykke, naar der forelaa skellig Grund dertil, at gøre Indsigelse. Det var noget helt andet.

Hvad angaar Ændringsforslag under Nr. 21, er det allerede omtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen). Om det vil jeg sige, at jeg har ikke det fjerneste imod, at Bekendtgørelsen, som der er Tale om, „ophænges i en med Glas og Staaltraadsnet dækket Kasse, hvori ingen andre Kundgørelser maa ophænges“. Men det forekommer mig rigtignok, at det er lovlighaardt, at det skal være nødvendigt at indflette en saadan Bestemmelse i en Lov. Det forekommer mig, at hvis man overalt vil gaa saadan i Detailler, vil man faa saa mange Enkeltheder ind i Loven, at de skjule, hvad der virkelig er Kernepunktet i dem. Jeg vil spørge de ærede Medlemmer, der have stillet dette Forslag, og som ere Repræsentanter for et vidtgaaende Selvstyre, om det ikke er et knusende Mistillidsvotum til Selvstyret ude i Landet, at man siger: I kunne bestemme alt andet, men den Kasse, hvori disse Bekendtgørelser skulle opslaa, maa der træffes Bestemmelse om i Lovforslaget, det tør vi ikke overlade til jer.

Ændringsforslagene Nr. 13, 19, 34 og 36, der ere stillede af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) og mig, skal jeg paa det bedste anbefale. Der er fra den højtærede Kultusministers Side sagt, at vort Forslag var det fakultative Ægteskab, og det har jeg ogsaa hørt fra anden Side. Men det er ikke rigtigt. Det fakultative maatte lægge en Tvang paa Præsten, men det gør vort Forslag paa ingen mulig Maade. Som udtalt af den sidste ærede Taler gaar vort Forslag ud paa, at enhver kan indgaa borgerlig Ægteforening, og i alle Tilfælde henlægges alle Undersøgelser til Ægteskabsforstanderen, men den, der derom kan blive enig med en Præst, har Ret til,